

Bakalářská práce, TF JU

Autor: Marie Sovadinová

obhajoba: září 2009

Název: Prostor Centra pro rodinu Tábor

Posudek vedoucího práce:

Cílem práce je systematicky zreflektovat prorodinné aktivity Centra pro rodinu ve městě Tábor. Téma rodiny zpracovává jak z hlediska sociální práce, tak z hlediska pastoračního. V tomto směru jde o téma aktuální, zapadající zcela jak do profilu studovaného oboru, tak do poslání TF JU.

V úvodu autorka uvádí motivy k výběru tématu, cíl práce, metodu zpracování a strukturu práce. Takto pojaté pojetí je srozumitelné, logické a zcela odpovídající bc. práci. Autorka pojednává rodinu napřed jako téma sociální práce, dále jako pastorační téma, uvádí charakteristiky CPR Tábor i s městským kontextem (rozběr komunitního plánování, sociodemografickou analýzou města) a dále výzkumem s více než 100 respondenty.

K práci mám následující poznámky:

V bodě výchova v rodině uvádí autorka možnou typologii výchovy; zajímalo by mě odkud právě tuto typologii převzala. Pokud autorka uvádí (s. 11), že současný životní styl narušuje vazby v rodině, protože zaměstnaní rodiče nemají čas na sdílení se svými dětmi, domnívá se, že v předchozích generacích bylo času na sdílení více? Možná je větší problém v tom co píše v následující větě, totiž v předávání hodnot a vzorců chování. Není zcela jisté, zda tento problém vyřeší pouze čas, možná hodnoty a vzorce chování rodičů nebudou (na rozdíl od předchozích generací) pro děti použitelné či srozumitelné....podobně komunikační prostředky mohou vést k oslabení vztahů, ale také k jejich upevnění (možnost audio-vizuálního kontaktu každodenně a takřka zdarma). Chápu co autorku vede k uvedeným formulacím, domnívám se, že jsou na místě, nicméně nabádal bych k jejich menší přímočarosti a hlubšímu promýšlení.

V kapitole pojednávající pastorační hledisko bych celkově uvítal pevnější vnitřní strukturu, logickou provázanost jednotlivých bodů. Ač všechny body s pastoračním přístupem souvisí, není zcela jasné – a autorka to neuvádí – proč na tom, či onom místě dané téma právě pojednává. K jednotlivostem: autorka v textu odkazuje na list Pokoj a dobro (s. 18) ale u uvedených priorit pak přidává poznámku pod čarou odkazuje na text Plenárního sněmu kat. církve. Předpokládám, že oba dokumenty mluví o tomtéž? Dále uvádí v textu „7 běžných chyb v pastoraci“, domnívám se, že až na jednu nejsou uvedené myšlenky specifické pro pastorační hledisko v tom smyslu jak je autorka (vycházející v tomto zřejmě z A. Opatrného) chápe, stejné myšlenky by našla v literatuře sociální práce i jiných pomáhajících profesí. pokud pak autorka zmiňuje reciprocitu v naplňování cílů pastorační péče a sociální práce, škoda, že uvádí pouze způsob, jak sociální práce naplňuje cíle práce pastorační.

V praktické části autorka popisuje situaci v Táboře ze sociálnědemografického hlediska, vznik CPR. K tomu se pak vztahuje i provedený výzkum. Má zásadní otázka se vztahuje k interpretaci dat. Pokud autorka z vrácených dotazníků vyčte, že 66% respondentů neví o CPR, opravňuje jí to tvrdit, že „většina obyvatel Tábora o existenci CPR neví“? Dá se samozřejmě předpokládat, že tomu tak je, ale tvrdit, že to mám potvrzeno výzkumem od respondentů, kde např. tři čtvrtiny tvoří ženy když v celkovém složení tomu tak není – je snad metodologicky sporné. Autorka je si toho zřejmě vědoma když poukazuje na jiné kritérium dle kterého se vzorek liší od skladby obyvatel. Proč se uvedené námitky autorka nevyhnula tím, že by všechny hypotézy (a jejich verifikaci) formulovala stejně jako u H3. zde najednou nemluví o obyvatelích Tábora, ale o respondentech... Autorka hodnotí dále kladně, že více než polovina respondentů by považovala aktivity CPR za preventivně přínosné. Zajímalo by mě její názor na fakt, že ale 46% respondentů je za přínosné nepovažují (a v duchu její úvahy nad výsledky předchozí otázky by se dalo říci, že procento bude ve skutečnosti větší). A v podobné otázce (s. 43) 93 respondentů odpovídá, že prorodinné aktivity jsou přínosem pro život rodiny... lze interpretovat tak, že řada si myslí, že obecně to přínosné je, ale pro něj nikoliv, nebo tak, že obecně přínosné je ale nikoliv to, co provozuje CPR? Podobně si nejsem jist s autorčinou interpretací otázky 14 (s. 44). Z toho jak byla položena, mohu usoudit jako autorka, že

většina respondentů se domnívá, že v Táboře není vůbec nabídka prorodinných aktivit; stejně dobře ale mohu odpověď číst tak, že většina se domnívá, že není dost těch prorodinných aktivit, které respondenti považují za přínosné pro život rodiny...Autorka vyhodnocení výzkumu spojila hned s úvahami o jeho příčinách a s náměty na změnu situace. Z metodologického hlediska bych vlastní interpretaci od námětů pro změnu oddělil.

V závěru práce autorka hodnotí víceméně výzkum a práci CPR (což nakonec odpovídá i názvu práce), bylo by přece jen vhodné uvést explicitně do nějaké vazby myšlenky z teoretické části s úvahami o skutečnostech praktických (implicitně to ovšem vyjádřeno je...)

Připomínky k formální stránce – autorka důsledně špatně uvádí tituly (PhDr., JUDr.), a dosahuje opticky nadprůměrných překlepů v používání mezer. Jinak po této stránce považuji práci za dobře zpracovanou.

Práci doporučuji k obhajobě.

Červenec 2009

Alois Křišťan

